

Başında Namaz Takkesi Var Arkadaş

— Faruk · 14 Mayıs 2013

Hasan büyük bir firmanın Anadolu da pazarlama müdürü olarak çalışmakta.

Dinine bağlı ibadeti seven önce Allahtan korkan bir ailenin çocuğu, gelişme çağlarında sakın büyümüş hiçbir kötü alışkanlığı edinmemiş sade bir hayatı olan bir genç. Yüksek öğrenimini ve lisansüstü eğitimini başarı ile tamamlamış.

Bu işi çok sevdiği için bu firmaya müracaat etmiş yapılan imtihan sonunda işe başlamış; onun için önce işi gelmekte insan ilişkileri çok iyi olduğu için işinde en zor durumları bile rahatlıkla çözebilmekte, tatil günleri bile birkaç saat kafasını dinledikten sonra oturup bilgisayarında haftalık raporların hazırlayıp merkeze aktarmakta. Müdürleri de "Hasan biz seni tatil günleri dinleniyor biliyoruz kendini bu kadar yorma" demekte. O da "Ne yapayım birkaç saat gezmeye, sinemaya veya bir arkadaşta takılıyorum geride bir sürü zaman artıyor bende oturup işimi yapıyorum nasıl olsa o işi ben yapacağım" demekte. İsteddiği işe girdiği için Allaha şükür edip namazını hiç aksatmadan kılmakta.

Aradan üç beş yıl geçer Hasan bulunduğu yerde çok başarılı olur. Ödüller verilir Şirket merkezinden uzakta olduğu için de çok rahattır. Onu daha iyi bir yerde değerlendirmek için merkeze alırlar. Bölüm müdürü olarak işe başlatılır. Amma ibadet konusunda zorlanmaya başlar, çünkü her akşam bir toplantı ve toplantılar yemekli içkili. Hasan hayatında ağzına içki koymamış bir insan, insanlar alkol alırken oda meşrubat içerek geçiştirmeye çalışır, toplantı anlarında ibadetini gizlice bir yere çekilerek kimseye duyurmadan lavaboya gidiyorum bahanesi ile yerine getirir.

Fakat firmada Hasana karşı tavır değişir, o onlarla içmiyor, kumar oynamıyor kadına kıza bakmıyor hülasa o onlardan değil. Aslında sorsan üst müdürler hepsi dindar insanlar amma ibadetle uğraşacak zamanları yok, "o iş emekli olunca yaparız deniliyor şimdi yaşama zamanı Hasan senin acelen ne ibadet işin ihtiyarlığa bırak" diyorlar. sanki yüz yıllık antlaşmaları var gibi. Hasan da sıkıntı bu sebep'ten.

O hiçbir şeye aldirmeden işini başarı ile yapmakta hiç kimsenin çözemediği meseleleri rahatlıkla çözüp şirketi rahatlatmakta, artık daha üst makamlara çıkma hakkına sahip amma şirkette işler içki masalarında, kumar masalarında halledilmekte, ondan sonra işe alınan işin tam erbabı olmamış insanlar onu getirilmesi gereken yerlere getirilmekte. Bu durum Hasanın canın sıkmakta fakat o "Allah ne emrederse o olur o bana nasip etmezse ne yapayım" der.

Bir akşam yine bir toplantı vardır Hasan istemese de orada bulunmak zorunda çünkü şirkette en iyi bilgileri bilen ve diğer insanlara aktara bilecek tek insan o.

Eğlence tüm hızıyla devam etmekte akşam namazı saati girmiş Hasan nasıl yaparda buradan çıkarım bu akşam namazı vakti dar diye çare armaya başlar. Bir lavabo der çıkar yer bulamaz, bir daha olmadı bir daha binada uygun yer yok Hasan çıldırarak gibi toplantı artık umurunda değil ne yapıp etmeli ki namazını eda edebilsin. Derken kuytu bir yer bulur kâğıt parçalarını yere serer takkesini cebinden çıkarır başına takar ve namazını kılar. Öyle bir rahatlar ki içerdeki curcuna kafasından hepten silinir gider duasın yapar. Doğruca salona yönelir ne var ki salonun kapısından adımını içeri atınca birden müzik

duru salonda tüm insanlar Hasana doğru bakmakta sanki nefes dahi almamakta o da şaşkın onlara bakarken onu çok seven ve ne yaptığını bilen bir arkadaşı Hasana yanaşır ve "BAŞINDA ZAMAZ TAKKESİ VAR ARKADAŞ" der. Hasan acele ile takkesini alır cebine koyar.

Orada bulunan müdürlerinden müsaade ister ve orayı terk eder.

O günden sonra hasan o şirkete midir yoksa ayrıldı mı bilinmez.

Günümüzde hala öyle insanlar var ki emrindeki insanların dini ve ibadeti ile uğraşmakta bilgisine bakmadan onları ezmekte hakir görmekte. Üstelik birde ilericilikten dem vurmakta,

Oysa yabancı ülkelerde bu tür dindar insanlara madalyalar verilmekte, işlerine yaptıkları katkıdan dolayı yükseltilmekte.

Faruk Soydemir